

טקס תום מסלול - מחזור אוגוסט 2019

מסע הטיפוס אל פסגת הסרטבה הנו פרק מורשת. אירוע שהוא חלק בלתי נפרד מטקס תום מסלול והענקת סמל היחידה למסיימים, המשך למסורת שהחלה בתקופת סיירת חרוב המיתולוגית. סוף שנות

הששים - תחילת השבעים של המאה הקודמת, סיירת חרוב פועלת בבקעת הירדן. היו אז מאנשי הסיירת שעשו דרכם אל הפסגה הזו פעם אחר פעם, לצרכי "תרגול חוזר", אימון כושר, סתם לשם ספורט אתגרי וכיוב' - ובשינוי משימה, על אותו רכס ולא לשם "כיבוש פסגת ההר", לחמו כאן לוחמי סיירת-חרוב לבליתם חדירות חוליות מחבלים מירדן וסיכול כוונותיהם להגיע לעומק ריכוזי האוכלוסייה באיו"ש ולב הארץ. סיירת חרוב שילמה אז מחיר דמים כבד. מבין וותיקי הסיירת ההיסטורית יש מי שהכירו את

הסרטבה לפני יובל - ויש מי שעוד קודם לכן. עד עת זו "מחדשים" יוצאי סיירת-חרוב הוותיקה ימים כקדם, ובקבוצות קטנות - אלה שעדיין עומדים בכך - מעפילים אל ראש ההר הזה. מי ברכב (עד היכן שאפשר) - ומי ברגל, עד לפסגה. מי "העושים את כל הדרך" ואחרים "עד איפה שיש כוח".....

ביום ה' 7 מאי 2020 המשך מחזור אוגוסט 2019 את המסורת. לוחמי המחזור סיימו את המסלול במסע לפסגת הסרטבה ובהמשך התקיים טקס הענקת סמל הסיירת. אל הלוחמים שטיפסו לפסגת ההר הצטרפו מפקד חטיבת כפיר אל"מ ערן אוליאל ומפקד הסיירת סא"ל גל ריץ שהוביל את המסע.

טרם אור ראשון החלה העפלת הפלגה אל ראש ההר שאינו משנה פניו. ללוחמי הסיירת ההיסטורית קשה היה הטיפוס אז - וללוחמי הסיירת הצעירה קשה עתה. הדרך לפסגה תלויה מאוד והגעה לוחם נושא ציוד אל ראש ההר דורשת מאמץ פיזי רב. הסיוע ההדדי מביע גיבוש ואחוות לוחמים. אז ועתה, במאמץ משותף נכבשת הפסגה.....

.....ומה שם? מה על הפסגה? שרידי מבצר קדום (אלכסנדריון¹), יש אומרים מתקופת ממלכת החשמונאים שהובילה להקמת מדינה יהודית עצמאית בארץ ישראל לפני למעלה מ-2,000 שנה. שרידי המבצר ממוקמים בגובה 650 מ' מעל בקעת הירדן (מהם 377 מ' מעל פני הים) ונשקפת מכאן בקעת הירדן - צפונה, דרומה ומזרחה אל הנהר ומעבר לו אל תוך ממלכת ירדן.....

¹ <https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%A1%D7%A8%D7%98%D7%91%D7%94>

ולאחר "הצילום הקבוצתי" - בא שלב הגלישה מטה. הירידה אל רחבת הטקס שלמרגלות פסגת ההר. שם יתקיים מסדר תום המסלול והענקת סמל היחידה לנשיאה על חזה.

על נתיב הירידה מהפסגה עושים דרכם בוגרי המסלול, מפקדיהם ופיקוד הסיירת אל רחבת הטקס הסמוכה לפסגת האנטנות² והדרך אליה ארוכה עדיין. באופק, רכס הרי הגלעד שבירדן.

אתנחתא ל"סדר בנשימה" והתארגנות, ריכוז הכוח והערכות במסדר. בדברי הסיכום למסלול ההכשרה - שהסתיים בשבוע אימון מאתגר מאוד - וברכתו לבוגרים המצטרפים במעמד זה לשורות לוחמי סיירת-חרוב, אמר מפקד היחידה:

מפקד החטיבה אל"מ ערן אוליאל, מפקדים, אנשי קבע, אנשי מילואים ואתם-לוחמים יקרים, בוקר טוב! אתם מסיימים שבוע מורכב ואינטנסיבי שבו נבחנתם בכשירויות הבסיס ללוחם בסיירת חרוב. התחלתם במסכם פרט בסופ"ש, עברתם למסכם חוליה בתחילת השבוע, התאגדתם לצוות וחברתם לכלל הפלגה לטיפוס של כ-700 מטרים לערך- לפסגת הסרטיבה.

האזור כאן עטוף כולו במורשת שלנו. במרחב זה הגנה הסיירת המיתולוגית על הבית, בצעה מבצעים מרשימים וחדשניים וחסלה עשרות מחבלים. על ההר הזה נהגו לוחמי הסיירת לטפס במסגרת אימונים לפני 50 שנה, כדי לבנות את איתנות הלוחמים.

בחדר ההנצחה (במועצה האזורית) ובאנדרטת הבקעה (במקום בו התחלתם את המסע) - חקוקים שמות אנשינו שנפלו מימי הסיירת ועד ימינו.

עשיתם את זה מצוין, עמדתם בזה בגבורה ואני חייב לציין שאני ממש לא מופתע. עקבתי בקפדנות אחר הרמה שהפגנתם במהלך מסלול ההכשרה, הארוך ביותר שהיה ביחידה עד היום. אתם בהחלט ראויים לענוד בכבוד את סיכת הלוחם!!

אני רוצה לסיים בתודות למפקדים: דנדי, יחיאל, טהר, קופפרמן, זעירא, קצור, ברקוביץ', אשתמקר. בטורבו הרס"פ, הממלים, המ"כים, המפל"ג - מעריך מאוד את הדרך שעשיתם יחד עם הלוחמים ובפרט את התכנון והביצוע המעולה של שבוע זה!!

דנדי, בנימה אישית אגיד לך שאתה אריה אמיתי. בכל משימה שהוטלה עליך עמדת באופן מעורר הערכה. הנהגת את אנשיך בצורה יוצאת דופן. נהיית מאוד לעבוד איתך.

בנוסף, אני רוצה להודות לכל מי שעמל על הטקס המכובד ועל הארוחה שמצפה לכם:

רס"ר, לצוות המטבח, התורנים, מחלקת הקשר, לאנשי המדור לוחמה וביה"ס, לתומר שמלווה אותנו פעם שלישית, לוואדים, שהוביל את מעטפת מסע הסיום, קובי - גאווה גדולה לטפס איתך את הפעם האחרונה בשירות - ולכל מי שהצטרף ללוות את סיום המסלול: למח"ט, אנשי המילואים ואנשי הקבע.

כיף גדול לראות את כולכם כאן! לוחמים! אתם מצטרפים היום באופן רשמי למשפחת לוחמי היחידה. משבוע הבא תצטרפו למאמץ ההגנה על הבית. סומך עליכם ובוטח בכם!

² כיובל קודם לכן, תחנת הממסר לתקשורת (אות קריאה 15) לכל הכוחות שפעלו בבקעה בכל משימה וסד"כ, בשגרה ובקרב.

אירוע כזה הוא ציון דרך בדרכו הצבאית של לוחם סיירת חרוב. ציון דרך שבדרך-כלל יישא עמו אדם כל חייו וינחיל גם לדורות הבאים בבחינת **וְהַגִּדְתָּ לְבָנֶיךָ**. ועל אותה אבן דרך במשעול לוחמי סיירת חרוב, כתב **יהודה סבן**, לוחם היחידה שזה-אך סיים את המסלול ושב מפסגת הסרטבה לרחבת הטקס שם הוענק לו סמל היחידה אותו יישא עם עמיתיו:

מפקדים וחברים יקרים

אנחנו זוכים היום לסיים מסלול בסיירת חרוב. מדובר בזכות אדירה. אלפיים שנה עם ישראל חלם על צבא חזק במדינה משלו. אם היו מספרים ליהודי באושוויץ על צה"ל, הוא היה צוחק בחוסר אמונה. מי היה מאמין שלאחר מספר שנים קצרות נעמוד בסיום מסלול. אבל אנחנו נמצאים בעיצומו של החלום שמתגשם.

כל אחד מאיתנו עבר אתגרים גדולים במהלך המסלול, ימים של אימונים מפרכים שלא הורגלנו אליהם. זמנים בהם הגוף כואב והנפש רוצה לנוח. אבל דבר אחד ברור!

רק בזמן שקשה לאדם, רק אז הוא מגלה את הכוחות שגנוזים אצלו!

רק אז הוא נבנה באמת. בזמן הקושי האדם מגלה את החברים שלו!

בזמן הקושי האדם מגלה מי הוא באמת! היה קשה!

והיום ניתן לסכם שיש פה הר געש של כוחות כבירים שהתגלו אצל כל אחד ואחד. כל לוחם שעומד כאן הוכיח מעל כל ספק שיש בו אוצר של כוח רצון. כוח הרצון הוא הדבר החזק ביותר שיש לאדם. הוא חזק יותר מכל תותח או נשק חדיש. כוח הרצון הוא הכוח המנצח. אבל חשוב ויקר לא פחות הוא האוצר של הרעות והחברות שנבנתה בתקופה הזו. גילינו את הלב שיש בנו. אני גאה ושמח להיות חלק מחבורה נפלאה שכזו.

זה המקום לומר תודה למפקדים שמלווים אותנו. אין ספק שאתם הובלתם אותנו לרגע השיא הזה. למ"כים למ"פקדים ולמ"פ...תודה על הדאגה הליווי והלמידה המתמדת שאתם משפיעים עלינו. אנו מודים ומעריכים זאת מאוד בהצלחה לכולם ובתפילה שנזכה לבצע את התפקיד והשליחות שלנו על הצד הטוב ביותר.

